

Agnieszka

Closterkeller

Pobiegłam przez zamglony mrok
Gdzie stoi Twój dom
Teraz w nim tylko cisza mieszka
Na imię miałaś Agnieszka
I taki dziwny wzrok

Ty zawsze byłaś inna
Przewrotna i niewinna
I zimna tak jak skała
Wtedy ostatni raz Cię żegnałam...

W starym lustrze
Uwięzione z drugiej strony ram
Widziałam - umierało moje drugie Ja
Chciało krzyczeć
Gdy powstałaś taka biała
Chciało uciec
Gdy śmiertelnie całowałaś.
A ja tu stałam!

Ty zawsze byłaś inna
Przewrotna i niewinna
I zimna tak jak skała
Nie wierzyłam, gdy to powiedziałaś:

Gdy nadejdzie czas
Biały ogień w nas
Smak gorącej krwi
Spojrzyj prosto i
W lustrze tam już nie będziesz Ty!

Rozbijając szkło
Nie słyszałam nawet śpiewu krwi
Ogarnęło mnie takie wielkie Nic
Dziś rozumiem już -
Teraz we mnie mieszkasz
Odtąd idę drogą twojej misji
Agnieszko!

I to ja teraz jestem inna!
Jak Ty przewrotna i niewinna!
I tylko dziwnie zimna gdy
Zamiast mnie w lustrze jesteś Ty!

I gdy nadchodzi czas
Biały ogień w nas
Smak gorącej krwi
Zamiast mnie w lustrze jesteś Ty! }(3x)